

Лабораторни ХроникИ

Съдържание:

<u>Детство.....</u>	<u>2</u>
<u>Зрелост.....</u>	<u>5</u>
<u>Три години по-късно.....</u>	<u>7</u>
<u>Четири години по-късно.....</u>	<u>10</u>
<u>Star Wars.....</u>	<u>13</u>
<u>Звездните войни продължават.....</u>	<u>16</u>
<u>Отпуск.....</u>	<u>22</u>
<u>Хроника на дератизацията.....</u>	<u>25</u>
<u>Терминатор.....</u>	<u>28</u>

Детство

---

15 Юни

Първият работен ден. Радостен съм. Учението свърши. Вече ще съм от полза за обществото. Обясних това на новия ми шеф. Той ме изгледа някак странно.

16 Юни

Задобрявам. Запознавам се с жаргона и с основните ценности на новия колектив.

17 Юни

Уча се да обслужвам оптиката. По тънкослойните методи. Крайно икономична и многоцелева технология. Детайлите: на екс 50 грама спирт преди закуска. След това енергично издишване върху обработваемата повърхност (лещата) с цел бърза реакция на леките съставки.

18 Юни

Появи се още един новобранец. Математик. Омотан, небръснат, в очите жажда за работа. Аз съм късметлия.

19 Юни

Направихме базов обход. Екскурзия из основните инсталации, една от които ни вдъхна доверие. Мощни хидропроводи. Нагревателна камера. Казаха, че релсите може да се разглобяват!

23 Юни

Наистина - може. Така или иначе е по-добре, използвайки инфрачервени нагреватели, да се топли обядът. Но от сланината освен сос нищо друго не остава.

Юли

Съседите си имат новобранец. Химик. Вчесан, избръснат, но по очите се вижда - наш човек. Правилно и поносимо възприема основните ценности. Реши да суши дрехи във вакуумната камера. Блестящо!

Август - Септември

Напълно овладях задълженията си. Работи се леко и между другото. Животът влиза в релси. Скучно е.

5 Септември

Открихме радиационно-стимулируем метод за добиване на спирт. Микровълновото лъчение се фокусира върху затворени в шкафа джибри. Парите се абсорбират от прибор, разположен в отпадната инсталация. За една вечер събира до половин литър.

6-20 Септември

Блаженствуваме.

21 Септември

Провал. Мощността се беше насочила в радиаторите. Пренастроихме излъчвателите. Чакаме.

22 Септември

Сутрин. Каква е тази гадост? Кисела, вони на текила. Обяд. Всичко е ясно. Грешка в двойката координати на ъгъла на вълните. Във фокуса се е оказал кактусът. Преизчислих. Пренастроих. Отнесох се.

23 Септември

Шефът ни хвана за гушите. Буквално. Остатъци от кактуса. Предадохме всичко. Оказа се, че

конструкцията на антената, излъчвателят и съставът на абсорбента са нови и оригинални. Премия. Химикът вече работи с нас. Само че, спиртът вече се съхранява в метален шкаф – за да не го достигат микровълните...

24 Септември

Дойде някакъв старец. Бившият шеф. Проведе с нашия закрыта (той така мислеше) дискусия. "Чуй ме, приятелю, в нашия случай химик, физик и математик заедно - това е твърде много... Това е все едно вале, дама и поп - пълна комбинация, приятелю!.." – Тук неговата ръка някакси посочи фундамента на сграда 1. Но шефът ни е непреклонен - не ни дава. Ние се кълнем да оправдаем доверието.

Пролет

Проведохме съботник. Развалихме експеримента. Те ще си платят за това. Ливадата пред корпуса е прекопана. От тях. И засята. От нас. Чакаме.

Началото на Май

Наблюдателните площадки на покрива са най-посещаваното място. От височина 40 метра ливадата представлява сама по себе си цветуща картина. С рязко еротичен уклон. Порасналите треви полягат под вятъра, в една увлекателно красива игра... Пробваме... Не всеки успя да слезе долу самостоятелно.

12 Май

Стигна до шефа. Разгром. Прекопаваме ливадата. С малки сапърни лопатки.

20 Май

Получихме лазер. С координатно скеле към него. Картон, кожа и вълна реже без проблем. Стомана обаче не ще.

25 Май

Модифицирахме лазера. Променихме намотките на работното тяло. Въведохме капково-изпарителна система за охлаждане. Срязва от раз бронейбойната стомана. Заедно със скелето. Какво да правим сега?

26 Май

Разкроявахме си титанови плочици за домино. Дишахме парите от системата за охлаждане. Понякога се замисляхме.

27 Май

Има решение! Ще участваме в програмата SETI, ще предаваме сигнали във видимия спектър. По замисъл, през нощта сервомеханиката на оптичната система прихваща обекти с определено светене и ги съпровожда в продължение на 2 минути. Чрез лъча се предава кодограмата.

28 Май

Това е! Включваме!

29 Май

(сутринта)

В лабораторията, загледан в установката, чакаше генерал. Крайно вежливо попита ние ли сме тези генетически и умствено непълноценни изобретатели. По негово мнение лица, подобни на нашите, само на такива хора може да принадлежат. Разбрахме се. Попита колко време е работило нашето устройство. По диаграмите - 4 часа. Генералът се опули: 4 часа! В два от спътниците оптиката е [beer]!. И всичките три [skipped] [skipped] и [skipped]! Ако това [beer] още веднъж се насочи нагоре, аз тук всички [skipped] в [beer]!.. Страх ни е. Генералът е 140 кг - с тези рамене просто трябва да ни сграбчи... Страх!

29 Май

(обяд)

Поихме генерала. Попремина му. Успокои се. Каза, че може би на противника му е по-зле. При него

ще има проблеми с 5 или повече спътника... Устройството той ще го вземе, ако до довечера не започне война...

29 Май **(вечерта)**

Чакахме войната. Обяснявахме на генерала установката. Разбра всичко. Поинтересува се от съдържанието на посланието. Дадохме му да го прочете. Смути се. Гъсто почервеня. "Е,.. о!.. Е, нали, <Зелени човечета> – това добре, но <...> – това е преувеличение. И по натам... Също преувеличение..." – Затова пък вече ни гледа с уважение.

30 Май

Шефът ни заведе до ограден участък 2 на 6 метра. Обясни, че той лично няма да се поскъпи за паметници на всеки от нас. Ако искаме - бронзови, може и позлатени. Ако още веднъж, [skipped], някой!.. Кълняхме се. Кълняхме. Размина се.

Юни

Честно работихме.

25 Юни

Имаме си новобранец. Китаец. Усмехнат, услужлив, прилежен. Приспособихме го на мястото на автоматиката на климатика. Температурата държи в идеални граници. Не се разсейва с почивки или обеда.

Юли

Обучаваме китаеца. Вече е активен, пуши. Във всеки прибор вижда предмет с многоцелева употреба. Не вярва в канони и аксиоми. Вече е разчупен, не е схванат от традиции и стереотипи. Като цяло - почти наш човек. Жалко, че ще си тръгне скоро. Ще му е трудно сам самичък.

30 Юли

Появи се новобранец. От ВУЗ. Тъп поглед, отворена уста. Нищо не знае. Но не бяхме ли и ние такива? За сравнение можем да кажем, че вече сме пораснали...

Зрелост

---

10 Юни

Пуснахме малошумящ усилвател. Регистрира импулсни смущения всеки 8 секунди.

11 Юни

Анализирахме спектъра на смущенията. Намерихме източника - радарът на летището.

12 Юни

Тествахме нови компютри. Фурие и Уейвлет преобразованията направо летят. Quake също върви гладко.

13 Юни

Тествахме монитори. След 3 минути имахме нов бот. Борихме се и тримата. На седмата минута забихме окончателно. Дотърча шефът. Беше лаконичен, но говореше много образно. Болят ни ушите. Тъжно.

14 Юни

Екранирахме усилвателя. Заземяхахме. Заземихме всичко, което можахме. Не помага. Спиртът също. Трябва да приключим с радара.

15 Юни

Мислихме. Запоявахме схеми.

18 Юни

Сутринта. Включихме усилвателя. Заглушавахме радара с новата схема. Настройвахме формата и фазата на импулса. Заглушихме го. Смущения в усилвателя вече няма.

Обяд. Върху нас без малко не кацна самолет.

Вечерта. Самолети налитат отвсякъде. Изключихме схемата. На портала ни чакат пилоти. Здрави момчета, добри реакции. Охраната ги наби. После и нас.

19-22 Юни

Задушежни беседи със следователя.

23 Юни

Дойдоха военни. Взеха схемата. Хвалиха ни. После ни заплашваха. Обещахме да мълчим. Вечерта дойде журналист. Напихме го и го оставихме на техническия етаж. Оттам още никой не се е измъкнал бързо. Лутат се минимум денонощие.

26 Юни

Сутринта пуснахме бота в Quake. 20 минути касапница. Шефът дойде доволен. Вече не говори за уволнения. Журналистът сигурно вика някъде, но вентилацията го заглушава успешно.

27 Юни

Шефът се е отрязъл. Ние тримата разпускаме. Разгромяващ резултат. Обидно. Анализираме причините за неуспеха.

Вечерта.

Търсихме журналиста. Останахме нощна смяна. Намерихме го. Хили се и пише нещо на ноутбука. Оказва се, че има достъп до интернет. Завиждам.

28 Юни

Уви, всички сме с лоши реакции. Ръцете ни не могат да се справят с клавиатурите. Ще направим манипулатор управляван от биотоковете на мозъка.

29 Юни

Настройваме манипулатора. Оказва се, че реагира на подсъзнателни образи. Всички сме в синини. Намалихме чувствителността. Стана.

30 Юни

Махнахме манипулаторите. Не е спортменско, пък и може да ни уволнят. Приспособихме ги за горещата камера, където работим с радиоактивни материали. Удобно, бързо. Остава повече време за компютрите.

3 Юли

Дойде шефът. Прибра манипулаторите. Помоли да направим още. Цял ден се опитвахме да си спомним управляващата схема. Не можахме. Цигари няма. Спирт няма. Шефът пак се е нафиркал.

4 Юли

Дойде Вася. С джип. Бивш сътрудник. Сега е бат'здравко. Занимава се с GPS-и. Хм. Обзаложихме се, че GPS-а няма да му помогне. Не вярва.

5 Юли

Готвим се за облога. Закрихме прозорците на джипа. Вася е готов. Смее се. Ние също сме готови. Намерихме подходящ кабел за новата схема. Основно - да издържи подстанцията.

6 Юли

Подстанцията издържа до обяд. Джипът е затънал в блато на 120 км от града. Вася е удивен. Мислел, че е в центъра на града. Радостни сме.

7 Юли

Вече не сме радостни. Схемата я няма. Апаратура няма. Компютри няма. Скритата бутилка също я няма. Стаите са запечатани.

8-20 Юли

В ареста сме. Понякога ни посещава следователят. Във вестниците четем за кораби и самолети загубили ориентация.

21 Юли

Видяхме се с шефа. Говори тихо. Нервнич. Търка си очите. Иска при мама. Нищо не помни.

22 Юли

Дойдоха военните. Много ни заплашваха. Малко ни хвалиха. Искяха да работим за тях. За толкова пари!?!?

Август

Кофти. Трябваше да се съгласим. Вече е късно. Не е лесно да си дървосекач. Спиртът от местната дървесина е кофти. Работата върви бавно. Неефективно. Трябва да се направи нещо...

Септември

Направихме. 5 хектара гора за нула време!!! Само да не беше този малък инцидент... В ареста сме. Жалко, установката също изгоря. Не искахме да изгорят казармата и селото. Тъжно. Чакаме следователя и военните...

Три години по-късно

---

5 април

Хубаво е на свобода! Шефът не иска и да ни види.

6 април

Взеха ни в съседната лаборатория. В института всичко се е изменило. Дошло е ново време. Постоянно говорят за субсидии, ново оборудване и пари. Никакъв полет на мисълта. Скучно е. И спирт няма.

10 април

Младите не умеят да играят на Quake. Даже на първия. Влияе им изкривената логика - първо парите, след това работата.

11 април

Опитвахме се да преодолеем недостига на спирт. Получи се напитка с ефирни добавки. Красота! Развеселява и няма никакъв мирис.

12 април

Откраднаха ни рецептата. Деца, незнайт какво са взели. Нашите работни бележки са опасни за непосветените.

17 април

Така и стана. Съседите-химици са възпроизвели много мощен халюциноген. Климатикът не помогна. Изнесохме телата на въздух. Лежат като бебета и хленчат. Ако се съди по частичните фрази и бърборенето, се намират в петия кръг на рая. Жалко. Ние искахме точно обратното.

18-30 април

Удивително, но нас не ни подозират. Работехме, замазвахме следите. Усвоявахме новите компютри и програми.

1-10 май

Имаше ли празник или не? Не помним. При това не само ние – оказва се, рецептата е попаднала в масите.

11 май

Срещнахме Вася. Сега е спонсор. Златна верига, ветрило от кредитни карти, големее се. Опитва се да се закача. Грешка. Ние имаме клавиатури. И голяма връзка към Интернет. Това, че всички негови кредитни карти са анулирани заради дългове, ще научи по-късно. А засега такъв човек не е влизал в института, не е пристигал в страната, не е ходил на училище, не се е женил и въобще не се е раждал. За сметка на това го търси Интерпол, заведен е като участник в терористични групи. Въоръжен и много опасен.

12 май

Постепенно за Вася ще съберат достатъчно справки и всичко ще се изясни. А днес научихме, че батальон барети е превзел дома му. Обилни разрушения, има и жертви. При взрив на шокова граната търсеният обект практически си е отхапал езика. Избивайки от ръката му вилица, баретите му счутили ръката. На две места. Дълго време Вася няма да може да обясни нищо - било устно, било писмено.

Юни

От болницата се върнаха химиците. По малко от половината. Движенията и телата им са ефирни, говорът - непонятен. Обаче по погледите е ясно, че вече не сме желани тук... Тъжно.

15 Юни

Фабричният спирт става дефицитен. Нашият микроробот беше заловен в момента, когато товареше ценната течност от сейфа на чуждия шеф. Представиха го като тяхна собствена разработка. Ще имат премии. Ако намерят програмното обезпечение и модула за управление.

17 Юни

Намериха ги. По точно сами им ги дадохме. Приятелите им ни убедиха. Благодарности на приятелите. Че излизайки, изключиха ютиите и махнаха оковите. Каквото и да говорим, времената вече не са същите...

18 Юни

Оставяме химията и роботехниката. Сменихме лабораторията. Сега сме физици-оптици.

1 Юли

Сключихме договор за разработката на система за тримерна холография. Трябва да показва обемно изображение в произволна област, намираща се в система излъчватели.

Юли-Август

Работихме усилено.

20 Август

Всичко е готово. Ще го изпитваме. По идея, ако производителността на компютрите е достатъчна, ще има даже анимация. Монтирахме лазерните излъчватели по оградата на института.

21 Август

Има тримерно изображение! Има анимация! Изображението на десантна група е напълно реалистично. Охраната реагира мигновено с автоматичен огън. Управляващата програмата заби. Опитното поле е запълнено с чудовища от "Прищелецът". От страната на пущинака – две канонерки от "Междузвездни войни". Охраната е в кръгова отбрана – невероятно здрава психика. Изображението се вижда дори извън оградата – подкрепленията не се и опитаха да се приближат. Отново изгърмя подстанцията. На зник слънце. Не ни разстреляха само защото свършиха патроните.

22 Август

Клиентът е доволен. Нова видеотехнология – евтино, реалистично. Вече сме богати. Вила, кола, сметка в банката.

23 Август

Нито вила, нито кола, нито сметка. Много добре ни обясниха на колко много хора сме задължени. Какво да се прави – Фамилията си е Фамилия. Наложих да делим. От нашата част си купихме харддиск. Един за тримата.

Септември

Занимавахме се със студения ядрен синтез. Използват ни. Както разбираме, резултатите ще оправдаят пет субсидии и ще се ползват от три разузнавания. Вече ни е безразлично – вече имаме някои идеи.

30 Септември

Прототипът на реактора е готов за изпитанията. Нас не ни допуснаха. Даже на половин километър – заради криминалното минало. Глупаво от тяхна страна. Откъде да знаят, че в инструкцията налягането на сместа е в атмосфери, а показанието на пулта – във фунтове на квадратен инч... Реакторът разтопи пода, три етажа и потъна на 70 метра в скалата. Там и остана, изчерпал запаса си от гориво. Така се и предполагаше.

31 Септември

Избягахме в планината. Крихме се. Прегладняхме. Сами се предадохме на следствието. Офицерът каза, че имаме три седмици. След това непременно ще ни намерят. Съгласни сме на всичко...

Ноември

Разбрали са ни буквално. Уви, връщане няма. Пол – женски. Блондинки. Очи сини. Занимаваме се с лъчево оръжие по програмата "Звездни войни".

Четири години по-късно

---

1 март

Взеха ни в институт по микробиология като лаборантки, обещаха да ни повишат ако се държим добре. Шефът нещо се скатава, оплаква се, че няма поръчки и спонсори, ама в същото време си решава строителните проблеми на вилата по мобилния... Стана ни обидно.

8 март

Шефът ни поздрави за празника, подаръци, целувки... странно чувство. Обеща ни интересна задача. Не каза каква наистина. Вдъхновяващо е.

1 април

Интересна задача така и няма, пари също. Стоим и чакаме, гризем си ноктите и ги разглеждаме под микроскоп, много интересно, утре ще ходим да ги огледаме под електронен микроскоп.

6 април

Открихме молекулата на ДНК, опитваме се да разшифроваме кода, долу-горе става.

15 април

Разшифровахме ДНК-то от ноктите, променихме я както ни харесва, сега вече няма да харчим за лак, ноктите растат в такъв цвят, какъвто искаме. Пробваме с цвета на очите и се опитваме да си увеличим гърдите.

20 април

Дойде секретарката на шефа, чула за нашите експерименти, иска да се пооправи малко, готова е на всичко.

25 април

Секретарката е като Памела Андерсън, във възторг е. Имаме предчувствие, подозираме, че това ще завърши зле.

3 май

Дойде шефът, много крещя, разправя, че му растат гърди, бедрата му сменяли формата си, мъжкото му достойнство било изчезнало. Явно нашите препарати се предават по полов път.

10 май

Спасихме шефа, сега е мачо. Всякакви странни личности идват, няма време да се интересуваме, работим.

14 май

Дойде някакъв генерал, първо дълго ни разпитва, после покрещя, после ни дърпа за косите, боли. Оказва се, че синът му бил идвал, девойка си тръгнал, сега целият микрорайон е с неизвестен пол. В болницата не знаят как да ги лекуват, родителите не знаят как да наричат децата си. Май пак затънахме.

18 май

Идваха местни знахари, питаха за рецептите, обещаваха много пари. Обяснихме им, че това е вредно. Не вярват. Тръгнаха си без рецепти, обещаха да се върнат и ни заплашваха с нечисти сили.

25 май

Тайно ни отведоха на необитаем остров, казаха, че така е по-безопасно, уж много народ ни издирвал, особено сексуалните малцинства.

20 юни

Шефът долетя, говори с писклив глас, явно не всичко сме му оправили. Каза, че града ни са го засекретили, института са го превърнали в затвор и са натикали всички засегнати от нашите експерименти вътре. Идваха американци, ама не ги пуснаха.

25 юни

Голяма жегга, слънцето яко пече, мечтаем да се върнем, ама май няма да стане. Пазят ни две фрегати и четири катера на рейд.

30 юни

Американското разузнаване ни отвлече под носа на охраната. Пътуваме с подводница, какво ще стане с нас - не знаем.

31 юни

Точно така - 31 юни. Поне това показва бордовият компютър на подводницата. Американците са като деца, вярват в глупости, така трябвало да бъде, разправят. Отде да знаят, че сме им насочили помощния радар към спътник, цяла нощ сме кибичили в Интернет и сме наточили маса вируси.

2 юли

Отведоха ни с хеликоптер. Подводницата стои като шамандура, добре че не потъна. Като си помислиш, сложихме последния сървис пак на сървъра им под Windows NT, капитанът не възрази, а ние искахме само да помогнем. Е, малко приложения не тръгнаха, но не трябваше да е така. И на кой тъпак му е хрумнало да довери управлението на двигателите на NT-то?

3 юли

Настаниха ни в някаква военноморска база. Заведоха ни при някакъв адмирал. Първо дълго ни разпитва, интересуваше се как сме успяли да се вържем с радара към интернет, как сме успяли да им хакнем сървъра, после доста покрещя, разправя, че ще ни накара да платим подводницата. Много тъжно.

5 юли

Най-накрая ни изкараха да подишаме чист въздух. Разхождаме се из базата, миришем цветята, странен аромат, странни цветя, странна база. Гледаш нормален хангар, а разправят, че под земята имало осем етажа. Стоим на отвесна скала, мятаме камъчета в океана, после по-големи, готино блиска водата.

6 юли

Там дето хвърляхме камъчета, работят водолази. Оказа се, че под водата имало врата през която влизали подводници. Камъчета попаднали в механизма и вратата заклинила. Шест подземни етажа са наводнени.

7 юли

Изпомпваме водата, двама морски пехотинци наблюдават какво правим. Заговорихме ги, оказва се, че нямат интернет - как живеят тук? Цяла вечер им разказваме в казармата какво има из мрежата. Всички са във възторг, молят ни да им покажем.

9 юли

Отидохме до съседната база. Там имат антени за далечно следене. Приспособихме една за интернет през спътник.

10 юли

Цялата база чати. Пуснахме кабел до съседната база. Ние сме най-уважаваните хора в окръга.

Пуснахме интернет на някакъв генерал. Показахме му как се работи, дадохме му малко интересни линкове.

15 юли

Из базата бродят призраци със зачервени очи. В стола не готвят, никой не бил идвал. Генерала не са го виждали от седмица. Всички компютри са в мрежата, даже тия дето носят бойно дежурство. Опитваме се да приспособим екраните на радарите.

17 юли

Нашата база е любимо място на чужди шпиони и наркотърговци. По бреговете на базата се мотат разни катери, нещо постоянно претоварват, някой каза, че наркотици. Никой не им обръща внимание.

18 юли

Долетя някакъв пич от генералния щаб, не може да кацне, щото диспечерът се е забил в ICQ с някаква проститутка от Лос Анджелис и не реагира на външни въздействия.

20 юли

Към базата идват части на американската армия, говори се, че утре на рейд щели да бъдат и два самолетоносача. Във вестниците пише, че някакви руснаци са саботирали голяма военноморска база и ЦРУ е обявило големи награди за главите ни.

23 юли

В ЦРУ сме. Някакъв полковник се разхожда напред-назад и ни разпитва за това, как ни се е удало да пуснем Интернет през военен спътник, и ни обяснява, че сме го извадили от строя за седмици. После дълго ни крещя и руга. Разправя, че сме заплаха от изтока, и че такива като нас трябвало да ги държат в стаи с голи стени.

24 юли

В стая с голи стени сме. Чакаме да разберем какво ще стане с нас.

Star Wars

---

1 Юли

Работим. В съседната лаборатория – новобранец. Т.е. - новобранка. Вие виждали ли сте брадясала блондинка?

3 Юли

Каним се да се запознаем. Утре – Денят на независимостта. Трябва да има фоерверки... още повече, че Вася... да де, Ванеса от трета лаборатория казва, че са извели на орбита нова пушка...

4 Юли

Дадохме салют. Александра от съседната лаборатория си спомни, че забравила да преориентира пушката, но вече е късно: изстрелът отиде в Космоса. Санек.. сегашна Александра, се напи от мъка като казак.

8 Юли

Американците възстановиха връзката с космическата станция след 4-дневно прекъсване. Жалват се, че са "заминали" всички бордови компютри, включително ръчните "тетриси". Александра пие зелева чорба и се мъчи да се усмихне.

10 Юли

Дойде Шеф. Т.е. - шефка. Зла. Разправя, че за астронавтите как да е, ама за компютрите ще се плаща. Скапали се компютрите. Връзката се държи от по чудо оцелял лампов приемник в руският сегмент. Питаха, КАК НИ СЕ УДАДЕ да получим 0.5 kW мощност от експериментален модел. Не помним. Ванеса нещо мрънка относно микропрограмата, намотките и някакъв резонанс.

11-20 Юли

Дойдоха психолози и хипнотизатори. Опитват се да ни измъкнат подробностите. Физически. Засега се държим. Заедно. Потвърждават, че подобен резултат теоретически е невъзможен.

25 Юли

Предадох се. Рано. Още три дни - и всичко щяхме да им разкажем. Даже това, което не знаем. Обещаха да спрат, ако им построим още една пушка.

27 Юли

Започнахме проектирането. Прототипът, взет от Star Wars, не се хареса на Шефа. Потвърди, че размерът е велик. И дизайна го бива. Но няма да влезе в товарния отсек на совалката.

28 Юли

Разкрихме новобранката. Тя разправя, че в тяхната лаборатория изпитват ракетни двигатели. Спиртни. Метилови.

30 Юли

Разбрахме къде е проблемът - в Космоса няма подстанция. Ще мислим. Идеята да пуснем подстанция там веднага отпадна. Но има хляб в нея.

1 Юли

Спомнихме си старите разработки. Някога построихме реактор със студен синтез – него ще използваме за подстанция. За да стига мощността, ще увеличим всички размери два пъти.

5 Юли

Химикът измисли катализатор. Ще го изпробваме.

6-17 Юли

Блаженствуваме. Метилов спирт + етан + катализатор = анасонова водка. Много помага на мисленето.

20 Юли

Катастрофа. Изгървахме установката с катализатора в бака със спирт. За да не се изгуби пиячката - изляхме етана.

21 Юли

Закриха лабораторията. Изследват остатъците от катализатора. Ха! В такъв обем! Половината комисия още е на крака, но не може да ходи по права линия.

15 Август

Пушката е готова като модел. Отидохме на полигона. И на нас ни е интересно - какво все пак ще прави тя...

16 Август

И все пак с мощността се е получила издънка. Но 3-километрова шахта на лунната повърхност - това без съмнение е някакъв резултат. Ще му мислим по-нататък. Александра разправя, че не стига охлаждане. Капково-изпарителната система не помага. Май сме в задънена улица.

17 Август

Не е задънена улица! Ще използваме течен хелий – II за капковото охлаждане. Той е свръхтечен, ще капе два пъти по-бързо! Но откъде да вземем такова количество?

20 Август

Монтирахме. По разчети, отделената мощност се покрива двойно от охлаждането. Ще опитаме да напишем нещо обидно на Луната.

21 Август

По-добре да не бяхме пробвали. Стоим в карцера. През носа ни излезе този запас от мощност. Отначало установката работеше нормално и стигнахме то буквата i от фразата Bush – Stupid!. Но след това замръзна блокът за управление на мощността на лъча. Системата за охлаждане улови увеличената мощност и усили охлаждането. Заедно с работата на замръзващата пушка, това доведе до ефект на Горц. Над установката от облаците се появи тайфун, от него се спусна хобот и изтегли установката. С гръм и мълнии. Красиво. Жалко, че в неразчетен работен режим хелий – II свърши по-бързо, отколкото беше планирано и всичко това се случи на километър-два горе. Не много силно. Но ефектно. Всичката електроника в радиус 50 км запечна. И какво не им хареса? А и надписа не довършихме...

30 Август

Все още чакаме. По телевизията има съобщения за внезапни урагани и тайфуни по тихоокеанското крайбрежие на Евразия.

10 Септември

Няма вече лаборатория. Съкратиха я. Или я засекретиха. Дойде Шефката. Каза, че за добро би трябвало да ни разстрелят, но за още по-голямо добро са ни дали по 50 години, но не са могли да ни разстрелят поради местното законодателство. А и по стари спомени са ни гласили да изследваме ракетните двигатели, получили се от подобрените характеристики вследствие опитите. И ще ни засекретят пак. Ще ни закопаят в бункер и ще ни залееят с бетон. Връзката ще е само едностранна. Веднъж в месеца ще ни водят заедно с образците на полигона. С радост се съгласяваме – не се издържа вече във федералния затвор.

12 Септември

В затвора беше по-добре. Там поне имаше телевизор. А тук... Инструментите са под строг отчет, електричеството е под отчет, материалите – под отчет и което е най-страшното - спиртът също е под

отчет. Като цяло - нормална работна обстановка. Чакаме края на месеца. Привикваме. Направихме няколко незначителни подобрения. Всичко отива към Нобелова награда, ако съдим по воплите на учените, ако имаше Нобелова награда за инженерство.

15 Септември

Ето го спирта, в ръката ми е, но е под отчет. Ръцете се държат, но в очите ми се раздвоява от желание...

16 Септември

Има! Ако ще се раздвоява в очите - нека се раздвоява наяве. Ванеса предложи принцип на полуделение на молекулите и последващ синтез чрез добавяне на вода.

18 Септември

Ванеса, ти си злато!

22 Септември

Васка, ти си урод! Забрави да спреш подаването на вода - запълни бункера, шахтата и преля в съседното блато.

25 Септември

В крайна сметка се отказахме от евакуация – реакцията продължава. Дойде комисия. Обещаха да ни удавят направо в шахтата - ние сме съгласни.

26 Септември

Обяснихме на комисията, че сме намерили нов метод за синтез на ракетно гориво направо по време на полета. Комисията се замисли.

27 Септември

По-добре да ни бяха удавили в шахтата. Дойде ешелон от цистерни, отнесе целият продукт, в лабораторията поставиха датчици за спирт.

30 Септември

Спомняме си миналото...

1 Октомври

Ванеса има подозрителен блясък в очите. Ех, ако Шефът не беше забелязал...

Звездните войни продължават

---

3 Декември

Работим в секретна лаборатория "Розовият слон". За света е известна като "НИИ хидрометеорологически прогнози и телескопостроене". Трябваше да подпишем декларация за неразпространение на информацията за 512 години напред. Още не можем да свикнем с това, че не трябва да се бръснем. Освен това, по навик ходим в мъжката тоалетна, с което силно шокираме колегите.

5 Декември

Имаме попълнение - блондинка със сини очи. Е, преди това е била мъж в друга лаборатория, където се е занимавала с биотехнологии. По очите и личи, че е наш човек.

6 Декември

С помощта на най-новите физични методи и биотехнологии направихме фикусова настойка. За подобряване на вкуса добавихме "Репупин" – препарат, създаден вчера в съседната лаборатория. За какво са го създали – не могат да си спомнят. Май било за екологичен аерозол - решили, че е тъпо да се хаби спирт за това. Настойката стана толкова яка, че се наложи да я разреждаме със спирт.

7 Декември

Втори ден дегустираме настойката. Блясък в очите, усещане за лекота. Пърхаме из лабораториите като пеперуди. Тревогата развали всичко. Някакъв идиот поркал неразредена настойка. Сега пълзи по тавана. Охраната държи кръгова отбрана в коридора и се опитва да го свали, а той се отбранява със статив от електронен микроскоп. Шоуто приключи след половин час, когато някой предложи да се използва вакуумно-вихров ефект в затворено помещение. Просто казано - 50 киловатова прахосмукачка.

9 Декември

Как ни омръзнаха мъжете... Какъв е този идиотски навик да ни хващат за задниците? Започнахме да изучаваме похвати от карате-до и кунг-фу, а за момента си пришихме в полите контактни електрошокове. При поредния опит така заподскачаха... И до сега има следи от обувки по стените и тавана.

10 Декември

След два часа мъки, влязохме в мрежата на NASA. Мотахме се по сървърите им, четем отчети и разглеждаме проекти. Ама няма нищо интересно. С какво се занимават тия там?

11 Декември

Влязохме в системата им за управление на спътници и преместихме един. Ами що, щото ни закрива чудесния изглед през телескопа. А картината от телескопа се използва за screensaver.

12 Декември

Странно... спътникът пак ни закрива гледката. Погледнахме какво става. Както се оказа, в NASA решили, че спътникът се е отклонил нещо и го върнали обратно. Трябва да се направи нещо... Каква ни е ползата от този спътник, като ще ни пречи на screensaver-a?

13 Декември

Пишем програма за прихващане управлението на спътници. Не може да ни се пречат никакви си спътници.

14 Декември

Как я написахме тая програма - никой не си спомня, щото вчера дружно се поувлякохме с таблетките

за стимулиране мозъчната активност на основата на ЛСД и триметилксантин. Но програмата си работи. Enter и се наслаждаваме на това как спътниците се отправят към новата си позиция с лупинг.

15 Декември

Докладът за нашите спътници го прихванахме навреме. Коригирахме го малко, насочвайки вниманието към търсенето на зелени човечета, паранормални явления и изригвания на Марс. Сухия стил на доклада разчупихме с вицове за Щирлиц.

17 Декември

Така и не намерихме нищо интересно на сървърите на NASA. Карикатури на тема "Звездни войни" и ние можем да си нарисуваме. Принудихме се да направим мозъчна атака на тема "как с подръчни средства да си организираме локални звездни войни", която плавно премина в обсъждане на необичайната ситуация: от къде да намерим спирт, когато и без това малките ни запаси привършат. Така и не стигнахме до приемливо решение.

18 Декември

Намерихме приемлив начин да си попълним запасите. Реализацията отложихме за утре, а сега усилено изучаваме ръководството "Как правилно да се гримираме". Вчера си направихме една на друга прически "сафари". Практична е и изглежда добре - отстрани.

19 Декември

Направихме го! Със съвместни усилия подобрихме спиртния баланс с няколко литра. Интересно, за колко време ще стигне? За да не мислим за глупости, си направихме вечеринка.

20 Декември

Обмисляйки проблема за лазерно-лъчево оръжие, нахвърлихме скица на малка установка. По предварителни разчети трябва да сваля летящи тухли и тенистопки от 100 метра. Засега Анжела (още не можем да свикнем с новите имена, а понякога дори не се познаваме в огледалото) навива на импулсна бобина двойни намотки Коши-Риман с поправката на Лобачевски, Ира завършва сметките, а Линда (нашата очарователна японка) прави схемите за управление, действайки на принципа "по-добре един хубав пирон, отколкото десет чипа", стабилността се осигурява от АЛОВ (абсолютно лява обратна връзка).

22 Декември

Прочетохме научна статия, написана доста отдавна, по проблемите на алхимията. Изумително. Замислихме се над въпроса за получаване на спирт с термоядрен синтез.

23 Декември

Мъжете тотално изкрейзиха. Независимо един от друг ни подариха по един котарак: блондин, брюнет и риж. Тестът на Роршах с мляко мина нормално. Четем ръководството "Как да направим от сополиването коте истински хищник". Котарациите така мъркат, че ни налегна носталгия и се сетихме за нормалните трансформатори.

24 Декември

Решихме малко да модернизираме системата за напомпване. В резултат от използването на нетрадиционни руски методики, количеството на детайлите е намалено наполовина, а мощността нарасна два пъти, поради увеличеното КПД. Излишните детайли взеха в съседната лаборатория.

25 Декември Нещо е скучно... Импулсивно решихме да тестваме нашата установка АЛВ (агрегат за лъчево въздействие). Включихме го за 10 секунди, но това се оказа достатъчно, за да се образува тунел с диаметър 15 сантиметра през няколко кабинета. И това с 2.71828182845 процента от мощността! Мда...

26 Декември

Откриха ни готината дупка. Трябваше да се разкайваме, защото всички улики бяха против нас. Взеха ни установката. Огледахме сейфа, пробит между другото. Пострадало е най-святото - бутилка спирт.

С ужас очакваме своята участ. Ще бъде добре ако не ни превърнат в амеби. Нашето последно желание ще бъде хавански пури и по чаша спирт.

27 Декември

Не сме толкова зле, колкото мислехме вчера. Простиха ни, но ни прочетоха лекция по техника на безопасност и правила за държание в лабораторията. Сейфът (швейцарски) беше в гаранция. Фирмата-производител твърди, че сейфът ще издържи падане от стотния етаж (за съдържанието на сейфа фирмата мълчи) и взрив на тон динамит на разстояние 98.58578643762 метра. Затова началството смята с калкулатор колко ще ги одерат. На нас ни се падат по десет зелени рубли (един килоцент). Не лош коледен подарък. Малко се обидихме, но не се издадохме - по-добре глупачки, отколкото амеби.

28 Декември

Случайно прочетохме заключението на авторитетната комисия по повод инцидента с нашата установка. Официална причина – проблеми с ел. инсталацията. В шок сме от обида – ценят ни само в едно място. Решено - на новогодишния купон ще им го върнем. Успокоихме си нервите с изкуство – слушахме Моцарт и Бах.

29 Декември

В рамките на новогодишните приготовления, правихме кулинарни експерименти. Направихме коледни сладкиши, но малко объркахме рецептата и сложихме опиумен мак. Сега нашия изследователски център е в такова настроение, че не е за разправяне. Наложихме да защитаваме девическата си чест със стативи и скоропоговорки. Нищо - ще им покажем ние серенади и танци тяло в тяло. Заради всичко това, котарците бягат по завесите.

30 Декември

През нощта проникнахме в склада, предварително сложихме в храната на охраната приспивателно. Изпуснахме водорода от празничните балони и ги напълнихме със сероводород. Както и предполагахме, при раздаването на балоните се намери човек, който реши да спуска два-три. Гледайки шоуто, се смяхме до полуда. Настройваме спътниковата чиния и универсален декодер. Телевизионните програми са толкова много, че на пулта няма достатъчно бутони. Приспособихме вместо пулта, клавиатурата на компютъра.

31 Декември

Банкетът започна нормално. Когато мнозинството достигна до определено състояние, ние започнахме изпълнението на плана "Отмъщението на грозното патенце". Изнизвайки се незабелязано от залата, ние пуснахме по вентилационната система газа "Зю", съставен от "райски газ" и някакви (домързя ни да гледаме в справочника) халюциногенни вещества. Масите с храната и напитките дойдоха сами при нас, защото се бяхме погрижили предварително да оборудваме някои от масите с дистанционно управление и да сложим на тях най-добрите блюда. След половин час, съдейки по пряката трансляция от банкетната зала, там вече са започнали танци по масите. Е, а нашата уютна и стилна вечеринка само започва.

4 Януари

Внезапно разбрахме, че вече е четвърти. Къде изчезнаха първи, втори и трети – никой не знае. Отидохме в съседната лаборатория. Там също не помнят, защо след 31 е настъпил четвърти. Твърдят, че е заради изкривяване на пространството и времето. Опитаха се да извикат духа на Айнщайн, за да ни обясни такъв феномен, но духът просто ни напсува с гласа на шефа. През останалата част от деня си спомняхме с какво въобще са занимаваме в тази лаборатория.

5 Януари

Спирт няма. Въобще. С огромни усилия изпросихме половин литър от доставчиците. Трябва да направим нещо...

6 Януари

Днес решихме да се ограмотяваме. Нашата новачка продемонстрира много интересно явление –

хипноза на мишки. Хипнотизираните мишки танцуваха валс (черната и бялата са прекрасна двойка). Толкова ни хареса, че ги извикахме десет пъти на бис. Подарихме на всяка двойка мишки шафета колбас. Вечерта си спомнихме младостта. От два кактуса и един фикус се получи не лоша смес. Отпразнувахме Коледа по стар стил. Котките си изпиха валериана и изпяха "Лунната соната" на три гласа, без цигулка и оркестър.

7 Януари

Шефът забеляза отсъствието на фикуса. Дълго се кара, че някой му е изял фикуса. Странен човек. Ако искаше да го изяде сам, трябваше отдавна да каже. А сега - извинявайте, корабът отплува.

8 Януари

Изнамерихме един странен агрегат. От една страна прилича на реактор, а от друга – на бързовар. Проведохме му експертиза, но така и не разбрахме какво прави. Нищо, с няколко промени ще стане за синтез на спирт.

9 Януари

Омръзнаха ни тези мъже... Цветя, комплименти и намеци за секс. Хубавото е, че женитба не предлагат, иначе ще си помислим, че им е почнал брачният сезон. Трябва да направим нещо...

10 Януари

Започнахме да сглобяваме АПВ-2. Принципът на работа е същият, но поради използването на нови технологии (крионика, импулсно-вакуумно рязане и т.н.), агрегатът ще бъде по-компактен. С мощността решихме да не прекаляваме.

13 Януари

Довършвахме "генератора на спирт". Без забавяне направихме пробен пуск. След два часа интензивна работа, се получи три литра течност. На вкус – спирт, но неизвестно защо, зелен. Ако се съди по всичко, объркали сме последователността на студения ядрен синтез. Така или иначе – спирт. От радост отпразнувахме Нова година по стар стил и направихме пробна трансляция на порно-филм на пуританския окръг Колумбия.

15 Януари

Тези идиоти по погрешка взеха на полигона нашия агрегат АПВ-2, вместо техния. В резултат е изкоренена гората в радиус от сто километра, след което изгорели бушоните. Гледахме новините. Американците считат, че сме изпитвали бомба със среден радиус на действие, а наши доказват, че се е взривила цистерна със спирт, а всичко останало е страничен ефект. С мъка допихме зеления спирт.

16 Януари

Правим се на кукли Барби, заети със сметки. Най-важното е да омешаме сметките така, че никой да не може да се справи с тях. При това, да получим правилен резултат. Няма да им казваме я, че бързото преобразуване на Фурие ние пресмятаме на ум.

17 Януари

Открихме защо спиртът се получава със зелен цвят. Оказва се, ние неправилно комбинираме атомите в синтезатора. Променихме процеса на синтеза и получихме виолетов спирт. Сега мислим как да получим зебровата окраска.

20 Януари

Дойде шефът и пита, къде сме използвали три мегавата електроенергия. За малко не му казахме, че за спирт. По-точно, за синтезирането му в реактора. Трябва да преминем на по-икономични технологии. Не можем всеки път да разчитаме на доплеровия ефект при движението на електроните и квантовата ентропия по Максвел.

25 Януари

Дойде шефът, дълго броди из лабораторията. След това не издържа и призна, че ни напуска. Отива на заслужен отид, за да спи спокойно, даже ако следващия път разбием лабораторията на съставящите

я молекули. А има такава тенденция. Тъжно... Успокоявахме нервите си с Quake. Успокоихме не само своите нерви, но и десетина американци, решили да се бият с нас.

31 Януари

Изпращахме шефа на пенсия. Радваше се като малко дете, току-що счупило поредния си буркан със сладко, защото последната половин година, шефът мислеше повече за своята градина и технологията за отглеждане на сиво-кафяво-малинови рози с рядка зебров окраска, отколкото за родните лабораторни мишки. Пихме фикусова настойка, разрежена със спирт, а котараците ни пиха бутилка валериан. Пяхме всички заедно.

32 Януари

Оправяхме си здравето с остатъците от фикусовата настойка и "Репупина". След обед гадахме на кактуси, котешки опашки, утайка от кафе и балончета в камерата на Уилсон. Резултатите са нееднозначни.

2 Февруари

Измислихме метод на високотемпературно филтриране на портокали в условия на импулсно събиране, с последващо турбулентно ускоряване. В резултат, трябва да се получи портокалов спирт. Между другото решихме да се заемем с дизайн. Оскубахме орела-чучело, стоящ в нашата лаборатория. Сега има пънкарска прическа.

5 Февруари

Свободата свърши, имаме нов шеф. Генерал в оставка, кавгаджия и кашик. Добрите маниери отсъстват съвсем. В знак на протест, загряхме аквариума му до точката на кипене. Да се прицелваме точно със свръхвисококачествени излъчватели през два кабинета беше трудно, затова случайно обгорихме портрета на Менделеев в съседния кабинет. Сега Менделеев изглежда като негър.

6 Февруари

Опознавайки обстановката, генералът влезе в съседната лаборатория. Видя портрета на стената и се заинтересува, каква е тази маймуна. Обяснихме му, че това не е маймуна, а Менделев. На което генерала отговори: "А така прилича на маймуна..." Учихме се да мятане пилочки за нокти на дартс, за да си подобрим самоотбраната. Вечерта проведохме командно-щабно учение на мухи-камикадзе.

7 Февруари

На сутринта из института търчеше генералът, държащ шашка и разпитваше кой е отровил рибите в "този сандък с вода", така че те сега плуват нагоре с корема. Всичко свърши с това, че в неговия кабинет се събра тълпа "експерти" от целия институт, включително специалистът по паранормални явления и контакти със света на мъртвите.

8 Февруари

Правихме бета-тестове на агрегата ППСЕ (парахимически производител на спиртов екстракт). Точно в сублимния момент, в лабораторията влетя генералът и едва не ни хвана "на местопрестъплението". Но успяхме да му отвлечем вниманието бързо. За сметка на това този негодник ни иззе спирта, предназначен за чистене на телескопа, под предлог, че в сейфа му ще бъде по-добре съхранен. Да бе,... от този сейф нито един спирт не се върнал. Успокоявахме си нервите с току-що получения спирт от портокали. Мислихме план за проникване в сейфа.

9 Февруари

Показахме на генерала кой кой е в лабораторията. В момента "Че" активирахме системата НОС (нашия отговор на сатрапа). Когато генералът дръпна висящата от тавана връвчица, заработи пожарогасителят, изстрелвайки пяна право в муцуната му. След една година бездействие струята беше просто великолепна. Генералът отскочи, докосна друга връвчица и получи залп иглички в меко задно място. Акцията завърши с атака на мухите-камикадзе... На охраната се наложи да го успокоява с палки.

10 Февруари

Направихме изненада на нашите мъже. Сипахме сух лед в клозетните чинии. Мъжете бягат с ошашавен вид, а ветераните твърдят, че последните сто години подобно нещо не се е случвало.

13 Февруари

Генералът ни победи по всички направления. Трябва да направим нещо с него... Избрахме най-подготвената мишка и започнахме да я готвим за отмъстителна мисия.

15 Февруари

Завършихме зомбирането на мишката по метода Довженко-Распутин. Контролните тестове изпълнява на 95%. А в съседната лаборатория започнаха да изучават влиянието на термодинамичните флуктации на агрегатното замръзване на течности. Явно нашият фокус с тоалетните чинии им е легнал на сърцето.

16 Февруари

Оцветихме мишката в син цвят. Всъщност ние планирахме да я боядисаме в камуфлажни цветове, но такива (или подобни) бои в лабораторията не се намериха. А снабдителите са хищници.

17 Февруари

Незабелязано пуснахме мишката в столовата и свирнахме остро три пъти в шепа. Мишката започна операцията с изкатерване по масата, демонстративно изяде супата на генерала и с гласа на Левитан, му каза подготвената реч, включваща негова подробна характеристика и хронология на сексуалните му контакти с роднини и отрепки, след което се оттегли с високо вдигната опашка. Генералът бе толкова шокиран, че ченето му падна в компота.

18 Февруари

Имаме блестящ блуждаещ поглед. Първо - поради вчера, и второ - научихме, че нов шеф ще ни изпратят след не по-рано от месец, затова можем да работим по своите планове. Накратко, има накъде да се разпрострем.

Отпуск

---

1 Юни

Свърши спиртът, поради което цял ден мислихме. Трезво преценявайки ситуацията, стигнахме до извод: трябва ни отпуск. Казахме на шефа.

2 Юни

Чакаме отговор. Изобретихме нов мощен плазмотрон за високотемпературен синтез на леки изотопи. КПД – под 1%, почти всичко отива за сложната система за охлаждане. Тъпо.

3 Юни

Готвим се за отпуската. Хаваите или Средиземноморието? Все още не сме решили. Спомнихме си за бански. Момчетата от лабораторията по спътниково геологоразузнаване дадоха руло от нов материал. Тънък, здрав, дълбоко тъмно син цвят, с искрички. Блестящо! Но се усмихват подозрително. Опитът ни подсказва нещо познато.

4 Юни

Така си е, ножиците не го режат – кевларово влакно. Поглъща лъча на лазера, но не се нагрява. При това леко свети отвътре. Интересно, къде ли отива толкова енергия? Нищо, това не е толкова важно.

6 Юни

Има решение! Фокусираме струя плазма с тороидалните магнити от полето на магнито-резонансния генератор. Идеално се управлява. Реже и заварява новата тъкан, без да личат шевове. Също много добре топли и обяда.

7-9 Юни

Подбирахме вида тъкани, кроихме и сглобявахме опитни бански. Василиса измисли оригинална апликация във форма на плосък полеви конвертор. За красота облъчихме с лазера. Версаче изостава.

10 Юни

Спътникът на съседите намери гигантски залежи от уран и торий на сто километра от Южния полюс. След като ние им намерихме спътника. Те са в шок.

11 Юни

Ние сме в шок. За тях премии, а нас ни изпращат на Южния полюс за изследвания. На Хаваите Шефът ще отиде сам. Взе и банския. Каза, че материалът е секретен.

13 Юни

Оказва се, старият контур на охлаждането на плазмотрона не е необходим. Когато той се изключи, мощността се увеличи 130 пъти. Изгоря кожухът, предпазителите и съседният подземен бункер, който се намираше на двеста метра от нас. Сега тук може да се ходи по тениска в равен, кръгъл коридор. След като той изстине. И след като ни пуснат от килията.

18 Юни

Пуснаха ни. И премия ни дадоха. В съседния бункер имало склад за токсични отпадъци. Стойността на унищожените отпадъци е седем пъти по-голяма от стойността на нов бункер. Винаги да е така!

20 Юни

Докараха шефа от Хаваите. Почти в безсъзнание е, хърка, мирише на изгоряло. Може би слънчев удар?

22 Юни

Изяснихме се. Тъканта, от която направихме банския, е била за мощни слънчеви батерии за новия

спътник. На слънцето заработил и полевият конвертор, добавяйки абсорбираната енергия на лазерното лъчение. Полученият ток не бил голям, но напрежението било около 1500 волта. Време е да си тръгваме, докато шефът не е дошъл на себе си.

23 Юни

Събираме прибори за експедицията. Вземаме и плазмотрона. Те си мислят, че ще им събаряме шахтата. А деее!

30 Юни

Достигнахме точката. –80 градуса, лед, мраз. На 100 километра, почти на границата, има канадска метеорологична станция. Това е добре. Където има хора, там има и спирт.

1 Юли

Опънахме купола, разгърнахме реактора. Другите отлетяха, ние останахме. От полезните изкопаеми намерихме само умрял пингвин. Включваме се в Интернет чрез метео-спътниците.

7 Юли

Пътувахме до канадците. Полярниците, виждайки блондинки, решили че имат халюцинации. Забавни момчета. Впрочем, имат и сандъче уиски. И това на 10 човека?! Разочаровани сме. Отбелязахме запознанството. Наивници, искаха да ни напият! След като сандъчето свърши, си тръгнахме. Канадците се нафиркаха и спят.

10 Юли

Така и така няма какво да се прави, ще почиваме. Анализирахме ситуацията. За почивка трябва слънце, въздух и вода. Слънце има. Въздухът трябва да се загрее, водата - да се разтопи. Пресмятаме енергоемкостта.

11-20 Юли

Уви, нашият реактор не стига. Заедно търсим решение. От време на време стреляме във въздуха. Канадците задълбаха.

21 Юли

Всички мъже са грозни, похотливи животни! Санек предлага да ги отровим, Ванеса – да ги взривим. Грубо и неизящно. Но пречат на работата. Трябва нещо да се направи.

27 Юли

Проблемът с подгръването е решен: в струята плазма ще впръскваме тежка вода. За сметка на термоядрения синтез, мощността ще се увеличи в порядъци. Сглобяваме магнитно-резонансен генератор. Направихме и изкоп, поставихме също капан и сигнализация.

28 Юли

Хвана се! Дружно сграбчихме невнимателния нахал в мечешка бяла шуба. Пуснахме го на светло. Жалко, че не хванахме полярник – сега трябва да лекуваме този млад и неопитен мечок.

2 Август

Мечката отива на ремонт. Заради мелодичния рев го кръстихме Синхрофазен Аудиомодулятор. На кратко – Сидор. Нас не ни безпокоят повече, изпратиха извинения по радиото. Изглежда, някой е видял как хванахме мечока.

3 Август

Тестовият старт на термо-плазмогенератора мина успешно. За 10 минути в ледника се проправи пещера 500 на 200 метра. Метеоролозите ги заваля град колкото яйца. Кокоши.

4 Август

Утро. Променихме конфигурацията на плазмения поток. С широк фронт режем пласт от леда отдолу. Пара почти няма, водата отива в дълбокото. Чакаме.

Вечерта. Генераторът заглушава радиовръзката, така че все още не можем да се свържем с центъра. Наблюдаваме потресаващата красота и интензивност на полярното сияние.

7 Август

В радиус от 10 километра вече няма сняг. Температурата на въздуха е +30. Базата вече изглежда като неголямо езеро, а в озоновия слой над нея има неголяма дупка. Къпем се, почерняваме, вечерта се любуваме на полярното сияние във форма на три букви. Блаженствуваме.

10 Август

Ледникът окончателно се подкопа. Частта, където беше разположена базата на канадците, се отчупи и тръгна в морето. Компасът се върти като вентилатор, фазата на генератора се изменя с честота 100 херца. Интересно, доколко далече се проявява този ефект?

12 Август

Провал. Дойде шефът, генерал, комисия и взвод спец-части. Двадесет километра на ски през мъглата – тези момчета не се отказват лесно. Буквално. Шефът мълчи. Това е страшно. По-добре да беше крещял. Съдейки по разговорите, навигацията в района е била напълно нарушена. Нас ни намерили само по трибуквената дума в небето. Стоим в складовото помещение, временно преоборудвано като карцер.

13 Август

Комисията изследва генератора. Единственият, който е във възторг е генералът. Говори, че с удоволствие би ни дал премии. Посмъртно. Плакахме, преструвахме се на тъпи блондинки. Опитвахме се да хвърлим всичко върху Сидор. Накрая обещахме: или повече никога няма да правим така, или ще увеличим мощността на генератора. Разчитахме на това, че иначе на студ и без спирт не бихме оцелели.

14 Август

Пак е –80 градуса, пак има лед, пак има мраз. Дойде шефът. Каза, че дори и да ни разстрелят, няма да е сега. Комисията настоява да се продължи изследването. Утре всички нас, заедно със Сидор, ни вземат на нормална земя. Ликуваме! Отпуската свърши, връщаме се на работа. Най-накрая!

15 Август

Струва ми се, че Александра има някаква идея...

Хроника на дератизацията

---

1 Март

В женската стая за преобличане има нов любимец - мишка. Бяла. Хранят я, гаят я, почти питомна.

1 Юни

Израсна. Вече не я хранят. Взима си сама. Питомно, мило животно.

2 Юни

Ще я убия!.. Няма ги 12 коаксиални кабела.

3 Юни

Няма 2 измерително-захранващи вериги. Намери се отрова. Примамката, заложена в стаята за преобличане - под масата. Останалите храни са скрити.

4 Юни

Сутрин. Примамката изчезна. Спорим за начина на търсене на трупа. Обяд. Странни звуци под пода. Вечер. Животното се мъчи и страда, дразнейки всички със своя писък. Твърдят, че сме садисти. Шефът каза, че след отравяне обикновено се ожаднява... Какво ли намеква?

5 Юни

Изясни се. Наводнени са две помещения. В останалите водата е надигнала паркета. Маркучите за охлаждане на един от уредите са прегризани. Всичките три. Интересно, дали се е удавила?..

8 Юни

Не е. Видяхме я два пъти докато попивахме водата. Разкарва се по вентилационната система. Слабичка, енергична, подвижна.

9 Юни

Сложихме броня на маркучите за подаване на вода, въздух и за всеки случай - кислород. Поставихме минимум двайсет капана. Вносът на калорийни вещества на територията на лабораторията е забранен.

10 Юни

Девет са се задействали. Примамките са изядени. Празно. Празнувахме пристигането на новак. Току-що завършил, весел, добряк, добре инструктиран. Кой пие? Не той, разбира се. И жените не го интересуват. Наричаме го Питрович. Твърди, че трябва да е с "е". С "е" трябва да си го заслужи. Смазваме пусковите механизми на капаните. Примамките са закрепени здраво.

11 Юни

Всички са се задействали. Жертви няма. Питрович пита, дали искаме да я хванем или да я угояваме. Търси си го. Няма още два коаксиални кабела.

12 Юни

Преправяме кабелните канали между помещенията. Слагаме решетки на вентилацията. Важното е - да я изкараме от лабораторията.

15 Юни

Целта е достигната - аудиоkontaktът я локализира под пода в работните кабинети.

16 Юни

Компютърът се лиши от видеокабел. В присъствието на собственика си. Докато я преследваме, до

дупката се разляха три бутилки азот. Замръзнаха водопроводните тръби. През облаци от студена мъгла се показва Питрович. Смее се. Той враг ли ни е или какво?

17 Юни

Изучавахме геометрията на подземните пространства. Мислихме.

19 Юни

Направихме генератор на плазмени образувания. Произвежда устойчиви форми, способни да просъществуват поне час. Накратко - кълбовидна мълния на 0.3 грама тротилов еквивалент. По идея трябва да се насочва на диелектрик като козината.

21 Юни

Установихме режим на устойчива генерация. Първото кълбо отиде под пода... Второто... Третото... На шестнадесетото се чу звукът на първия разряд, под пода - шум. Уцелихме ли?.. Двадесетото... Трясък от късо съединение в съседната стая. Мат. Заедно със слабата ударна вълна, дойде и мирисът на запалена козина. Пипнахме ли я? Не, но ще се наложи да се охарчим за перука на Питрович. Гледа зверски. Няма да ни прости. Но кой да знае, че някъде има незабелязана дупчица?.. Вечерта. Кълбо номер триста. Питрович е с каска, комбинезон, зад него по пода се влачи дебела стоманена верига. Получи още три заряда. Шефът се замисли. Около него - цяла дузина заряди във формата на правилни шестоъгълници.

27 Юни

Предпоследното, което помня е връчването на премии за генератора. Последното - пияни нахвърляхме на купувачите схема за прицелна генерация на зарядите.

28 Юни

Унищожена е цяла опитна постановка. Мислим. Идея! "Студен напалм" - гори с температура само 100-120 градуса, поглъща кислорода, но не подпалва дърво и хартия. Поръчахме материалите. Ще пробваме.

3 Юли

Натискайки бутона, във всички помещения под пода едновременно се изля до тон от продукта. Призрачни пламъци, като над блато. Със звяра е свършено!

4 Юли

Питрович ехидно показа три прегризани шнура. Търся леговището. Намерих! Видях я. Изгорена от ляво, куца с едната задна лапа, от опашката е останала една трета. Замерих я с отвертката. Даже не помръдна. В очите - огънят на джихада. Само един ще оцелее!

5 Юли

Извика ни шефът. Ще има проверяваща комисия - по охрана на труда. Заповедта е да я посрещнем. По възможност, без жертви. Готвим се. Срещу основния противник е поставен временен заслон, състоящ се от две бездомни гладни котки.

15 Юли

Готови сме да посрещнем комисията. В коридорите мръсотия, слабо осветление, вратите скърцат ужасно. В лабораториите са поставени генератори на инфразвук - настроени да скапват психиката. На места има източници на електрическо поле - косите се изправят. Направихме чучело на мравка-мутант и я сложихме в стъкленица. Трилитрова. Със спирт. Какви жертви! От прозореца на главната зала - по направлението на излъчването на експерименталната установка - дърветата опърлени, листата изпадали, тревата изгорена, разложени останки от малки животни.

16 Юли

Проверката мина успешно. Само един припадна. Комисията подписа всичко. Даже прибави, само и само по-скоро да напусне зданието. При котарачите има загуби. Мислихме.

17 Юли

Има решение! Метална "маргаритка" с диаметър половин метър, със седем листенца. Направена от сплав, която си възстановява формата. При повишаване на температурата над 5 градуса, мигновено се превръща в топка. Пригответихме три дузини. Поставихме ги. Трябва само топъл биологически обект да стъпи вътре...

18 Юли

На сутринта. Слаби вопли от Питрович. До обяд успяхме да махнем капана от главата му. Онемял е, но погледът му е красноречив. Оказа се, че като дошъл сутринта и видял непознат предмет, се наклонил да го види и издишал няколко пъти... Помощта дошла навреме.

19-30 Юли

Поливахме премията за новата сплав. Въпреки това, трябва да направим нещо. Губим инициативата.

1 Август

На сутринта.

10 часа 40 минути

Протича зареждане на кондензаторната батерия. Устройството показва - 2 гигаджаула... Какво?!.. 5... 6...! Не е ли много?

10-41-02

Оглеждаме се. Тъкмо навреме. На пластмасова дръжка са прикрепени големи медни клеми. Така и 20 можем да натрупаме... Над клемите - муцуната на мишката. Тя ли е?!.

10-41-04

Датчикът за завършване на зареждането светна. Сега ще има импулс! На 17 гигаджаула. Мамичко!..

10-41-05

Предизвиках обща тревога, включих системата за насочване на излъчвателя към небето. Хвърлих се през прозореца. Извадих късмет - разминах се с рамката. За разлика от Питрович.

10-41-11

Отдалечавам се от сградата. Оглеждам се. През прозорците се сипят сътрудници - с нашата тревога шега не бива. Вторият опит на Питрович се получи. Далеч вляво пада шефът. Катапултирал се е на самолетно кресло. Ето защо му е било! С паузи през половин секунда, пиропатроните изстрелват далеч в страни неговия сейф, шкафовете с документите, фикуса. Опитен човек. Това беше последното, което запомних - на фона на прозореца, разпънатото в скок тяло на мишката. Избухване. Край.

7 Август

Отново виждам. От зданието е останала само носещата конструкция. Плазменият канал, казват, достигнал стратосферата. Причинените от него смущения продължили няколко денонощия.

8 Август

Контраразузнаването се занимава с нас. Ходим някъде, нещо подписваме... Първият следовател говори, че ще ни разстрелят, вторият - че ще ни затворят... И ни предават на следващия. Цигари няма. Спирт няма. Лошо.

15 Август

Размина се. Дадоха ни ново здание. Съхранените от шефа чертежи са оценени високо. От военните. Стигна за всичко. Прекрасни кабинети, мрежа по усукана двойка. Неограничени доставки за създаване на новата установка. Ще си поживеем!..

1 Ноември

Прегризан е първият кабел...

Терминатор

---

17 Септември

Quake ни омръзна, спиртът свърши. Как да работим в такива условия? Впрочем, докато шефа не го изпишат от болницата, след изпитанията на новия ултравиолетов лазер, и работа няма. Ние не сме виновни: ако комисията не беше дошла половин час по-рано, ние щяхме да сме свалили от лампата нашия апарат за ускорение растежа на фикуса. Но те дойдоха и сега лежат опърлени с шефа.

26 Септември

Съседите работят. Отговарят уклончиво на въпросите; и ние така сме били прави, ходили сме тук и там. Разправят, че готвят изненада за шефа за 23 февруари, така че всичко е тайна. Надувки. Глупаци.

27 Септември

На съседите им увисна компютър. Един. Останалите изгоряха от раз. Кой би си помислил, че нашият нов вирус ще е такъв провал? Трябваше всички да изгорят! Утешаваме се, изследвайки данните, свалени от последния компютър. Снимките на каките се оказват много забавни.

28 Септември, утро

Изпратихме вируса в отдела за антивирусна безопасност и до началника на отдела, изпратихме и сорсовете на съседите. Чакаме.

28 Септември, вечер

Дочакахме. Вече нямаме съседи.

1 Октомври

Намерихме си играчка. Пароли, защиты от копиране - лицензи? Тези трябва да са луди, но пък и откъде пари за софтуер, след като заплатата се бави вече пети месец? Сваляхме защиты.

4 Октомври

Свалихме ги. И какво е това сега? Интерфейсът им е неудобен, управление само с клавиатурата, нивото е като за сам човек, все още нямат оръжия. Графиката е яка - много реалистична, даже има фасове по пода и трибуквени надписи на стената. Ако го доработим това, ще се получи НАША не лоша изненада за шефа.

5 Октомври

Опитахме се да разберем откъде точно се пуска сървърната част на играта. На институтския компютър ли?! Абе, тия наред ли са? Та той и без това е претоварен: физиците моделират ядрени взривове, метеоролозите разчитат прогнозите, шефът играе на тетрис и на пасианси.

12 Октомври

Пренаписахме интерфейса за нашите невро-манипулатори. Тествахме. Просто фантастична реалистичност. Ура! Появи се първото чудовище. Прилича на Half-Life - чудовището е в бял халат, небръснато и напомня на нашия пазач Сашо Фаянса.

13 Октомври

Мъчихме чудовището. Гадта е рядко хитра и низка - ето това е AI! Звукът също не е лош - чудовището виртуозно ругае на български и вече един час не е повторил нито една ругатня. Да не би диалозите да се синтезират в реално време?!

16 Октомври

Чудовището изчезна. Влезе в някакво прозорче 20x20 см. и се изпари. Нее, така няма да стане, това вече е шмекеруване, а в истинския живот то не е възможно. Не успяхме да разбием проблема около

това прозорче - в сградата се обяви тревога и всички бързичко се евакуирахме. Странно, за тревогата пък нищо не сме направили.

17 Октомври

Мислехме, правихме карта на нивата, оптимизирахме програмата, пихме фикусова ракия. Много помага. В института вървят някакви слухове за пришълци в подземните етажи. Пълни простотии. За всеки случай на три пъти изпращахме шифрована радиograma до пришълците - да се помъчат малко.

18 Октомври

Може би това за пришълците не е слух - изчезна завеждащият корпуса. Между другото, така и му се пада. Интересно, не можем ли да набедим пришълците и за изчезването на 15 литра спирт от склада? Съмнявам се. Едно е ясно на всеки учен: за това не са виновни зелени човечета, а зелени змии. Шегичка.

19 Октомври

Получихме радиograma-отговор от пришълците с подпис от началника на Генералния щаб. В кратка, но изразителна форма той ни обещава да ни прати рота от спецчасти, която да ни изскубне всички подаващи се неща от тялото и да ни ги набути във всички дупки на тялото, ако не спрем да използваме правителствения спътник за лични цели.

21 Октомври

Намериха Фаянса в Сарафово, при сестрите си. Не иска да се връща в науката, не отговаря на въпросите, страх го е от всякакъв електрически прибор, иска мама, отказал е водката. Започва да ни обзема лека душевна тревога.

24 Октомври

Пихме антифриз, довършвахме играта. По-точно, довършвахме това, което ни остана в акъла след антифриза. Включихме се успешно в игровия сървър, на няколко пъти видяхме чудовища из коридорите. Никой не успя да разбере. Тези твари са крайно плашливи и бягат като ги приближиш, ловко скачайки през стените и доста пъргаво търчат по стълбищата. Трябва да приключим с тези веднъж завинаги.

28 Октомври

Експериментираме тактики, пушим намотката на свръхпроводимия трансформатор. В подземните етажи на института вече никой не слиза. Липсват доброволци.

2 Ноември

Изписаха шефа. Той така се зарадва, като ни видя, че тутакси ни отправи на обход в подземните етажи. Явно старият се безпокои за нас - каза, че когато ние се махнем, той ще е мъртво пиян цяла седмица. С шампанско. Ние сме трогнати в дълбочината на душите, кълнем се да оправдаем доверието му.

16 Ноември

В подземните етажи е скучно, студено, мръсно и пустинно. Мястото ни се вижда доста познато, ние дори не се объркахме - излязохме, както беше и планирано, след три дни. Впрочем, останалите горе говорят, че била минала седмица.

18 Ноември

Колегите гледат на нас като на герои - с ужас и благоговение. Постоянно се опитват да ни направят някаква гадост. Всички се връщат към нормалната работа, ние - към играта. Успяхме да разберем къде изчезват чудовищата. Сега вече имаме ключове и кодове от всички вътрешни врати.

19 Ноември, 13:20

Дойде рота спецчасти. Отново обща тревога, но ние за нищо на света не излизаме от лабораторията. Дори със сила няма да ни извлекат. Опитахме се да се развлечем, пихме нещо. Формулата я има в дневника, после ще разберем какво е било. Играхме.

19 Ноември, 13:25

Дойде войска! На нивото се появиха войници с камуфлаж. Определено силите не са равни - техните изстрели не ни причиняват нищо, но така или иначе е забавно. Развличахме се с майора. Колонките загоряха от вопли. Сега вече и войниците се разбягаха. Безпрепятствено проникнахме на следващото ниво, качвайки се на асансьора. Награда за делата ни.

19 Ноември, 14:50

Всичко е ясно. Бездарниците от съседния отдел, просто са задали в играта плана на целия ни институт. Банално и лишено от творчество. Но пък откъде им са ясни и всички тайни места? Нещо тука не е чисто.

19 Ноември, 15:15

Желязната горила, която изби една бронирана врата в лабораторията, не се движи. Ние също. Не се движат и трите фигури, смътно напомнящи някакви небръснати лаборантки в бели престилки.

19 Ноември, 16:15

Еврика! Еврика заради строгия режим на конфискация на имуществото. Ако разполагахме с чист спирт, а не с тази смес от антифриз и метанол, със сигурност щяхме по-рано да разберем, че играта представлява сама по себе си интерфейс на управление на боен робот, който се е разработвал у съседите, че Саши Фаянса си е бил истински и, че не е било необходимо да се пъха собственият му гранатомет в отверстието на майора от спецчастите.

19 Ноември, 16:21

Обсъждахме си перспективите. Не всичко е чак толкова лошо. Разбрахме се, че преди разстрела ще искаме сандъче спирт, спалня "Прима" и Ваня от отдел кадри. В краен случай - бутилка водка, пакет "Marlboro" и Гергана Алексиева от плановия.

19 Ноември, 16:30

Опитахме се да замажем следите. Когато спецчастите влязоха в помещението, ние с голям ентузиазъм разбивахме работа. С голи ръце, крака, стативи от центрофугата и пили за нокти.

19 Ноември, 16:47

Хванаха ни. Дали това е краят?

19 Ноември, 16:50

Не. Изведоха ни на двора. Пляскат. Казват, че сме били герои: трите, с голи ръце, сме унищожили работа. Ние сме съгласни с тях. Шефът гледа подозрително, но мълчи. Оказва се, че военните не са лоши, а са сърдечни, душевни момчета. Майорът разправя, че ще ни представи за награда. Шефът каза, че по-добре посмъртно.

20 Ноември

Дадоха ни работа за пренастройка и превъоръжение. Кодовото название на проекта е Терминатор 2.